

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο
ΜΑΝΟΛΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΔΙΑΒΑΖΕΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

0861

Ο ΜΑΝΟΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

Πλευρά πρώτη:

1. Τώρα μιλώ πάλι... 2. 'Ο Νεκρός 3. Τό Ναυάγιο 4. 'Η 'Απόφαση 5. Κάτω απ' τ'ς ράγες 6. Οι 'Επίγονοι 7. Τώρα είναι άπλός θεατής... 8. Ποιητική 9. Στο Παιδί μου 10. Θεσσαλονίκη, Μέρρες του 1969 μ.Χ. 11. 'Επιτύμβιον 12. Νέοι τ'ης Σιδώ- νος, 1970 13. IF... 14. Αίσθηματικό Διήγημα (Στόν Κ. Κουλουφάκο) 15. 'Επίλογος

Τά ποιήματα: 1-7 ανήκουν στη συλλογή «'Η Συνέχεια 3».

Τά ποιήματα: 8-15 ανήκουν στη συλλογή «Στόχος».

Πλευρά δεύτερη:

1. Σκυφτοί περάσανε... 2. 'Η αγάπη είναι ό φόβος... 3. 'Ηρθεσ δταν εγώ... 4. Αυτόι δέν είναι οι δρόμοι... 5. 'Αντί νά φωνασκώ... 6. 'Όταν άποχαιρέτησα... 7. 'Όχι από δώ... 8. Χρώματα περασμένου δειλιού... 9. Κι ήθελε άκόμη... 10. 'Επίλογος

Τά ποιήματα: 1,2,7,8,10, ανήκουν στη συλλογή «'Εποχές 3».

Τά ποιήματα: 3,4,9, ανήκουν στη συλλογή «'Η Συνέχεια».

Τά ποιήματα: 5,6, ανήκουν στη συλλογή «'Η Συνέχεια 2».

Ο Μανόλης Αναγνωστάκης γεννήθηκε τό 1925 στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε 'Ιατρική στό Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και σήμερα άσκει τό επάγγελμα του άκτινολόγου στην ίδια πόλη. Στη διάρκεια τ'ης κατοχής έλαβε ένεργό μέρος στην 'Εθνική 'Αντίσταση στις γραμμές τ'ης ΕΠΟΝ. Τό 1949, στην αίχμη του εμφύλιου, καταδικάστηκε από έκτακτο Στρατοδικείο εις θάνατον γιά τ'ην πολιτική του δράση στό φοιτητικό κίνημα.

'Εμφανίστηκε στό «'Ελληνικά Γράμματα τό Σεπτέμβρη του 1942 στό περιοδικό «Πειραϊκά Γράμματα».

'Εξέδωσε τίς ποιητικές συλλογές: 'Εποχές, 1945. 'Εποχές 2, 1948. 'Εποχές 3, 1951. 'Η Συνέχεια, 1954. Τά Ποιήματα (1941-1956, συγκεντρωτική έκδοση πού περιλαμβάνει τίς «Παρενθέσεις» και τ'η «Συνέχεια 2»), 1956. 'Η Συνέχεια 3, 1962. Στόχος, 1970. Τά Ποιήματα (1941-1971), 1971. 'Εξέδωσε επίσης ένα τόμο μέ μελέτες «'Υπέρ και Κατά», 1965.

Συνεργάστηκε κατά καιρούς μέ ποιήματα, κριτικές και μελέτες στό περιοδικό «Πειραϊκά Γράμματα», «Φοιτητής», «Ξεκίνημα», «Φιλολογικά Χρονικά», «'Ελεύθερα Γράμματα», «'Ο Αιώνας μας», «'Επιθεώρηση Τέχνης», «'Εποχές», «'Η Συνέχεια» και στό περιοδικό «Κριτική», πού ύπήρξε έκδότης και διευθυντής του τ'ην περίοδο 1959-1961. Στη διάρκεια τ'ης δικτατορίας ύπήρξε μέλος τ'ης έκδοτικής ομάδας των βιβλίων «Δεκαοχτώ Κείμενα» και «'Νέα Κείμενα».

Ποιήματά του μεταφράστηκαν σέ όλες σχεδόν τίς εύρωπαϊκές γλώσσες. Κριτικές και μελέτες γιά τό έργο του έγραψαν οι Ρ. 'Αποστολίδης, 'Αλέξ. 'Αργυρίου, 'Αρης Δικταίος, Αίμ. Χουρμούζιος, Κ. Κουλουφάκος, Β. Βαρίκας, 'Ανδρ. Καραντώνης, Γερ. Λυκιαρδόπουλος, Γ. Θέμελης, 'Αλ. 'Ασλάνογλου, Ντ. Χριστιανόπουλος, Μ. Λαμπρίδης, Κλ. Παράσχος, Π. Σπανδωνίδης, Σ. Μπεκιάτωρος, Kimon Friar, Mario Vitti, Δ.Ν. Μαρωνίτης κ.ά.

Ποιητής σπάνιας άκτινοβολίας επηρέασε όσο λίγοι μέ τό έργο του τ'η σύγχρονη ποιητική γενιά. «'Ο θηματισμός τ'ης ποίησής του» γράφει ό Μ. Λαμπρίδης τό 1956 στην «'Εφημερίδα των Ποιητών», «είναι στό ρυθμό των παραληρημάτων, μέσα στό κλίμα ύψηλου πυρετού... Είναι τό άυθεντικό χρονικό τ'ης ψυχικής και πνευματικής τραγωδίας τ'ης πιο έκλεκτής, τ'ης πιο συνειδητής μερίδας τ'ης γενιάς εκείνης, πού ή έφηβεία τ'ης και ή πρόωρη άνδρωσή τ'ης συμπίπτει μέ τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Δέν είναι μονάχα σπαραγμός καρδιάς. Είναι και θλίψη πνεύματος». Είκοσι χρόνια άργότερα ό Δ.Ν. Μαρωνίτης, θά διδάξει στό Πανεπιστήμιο «'Ενα έργο συνοπτικό, πού μετέφρασε τ'ην πολιτική διαμαρτυρία σέ προσωπική εξομολόγηση, και τό αντίστροφο». Και άκόμη ότι: «'Ο άξονας αúτης τ'ης έναλλαγής εύκολα άναγνωρίζεται ως συστροφή του ποιητή — ένας κοχλίας, άς πούμε, μέ τ'η δική του όρολογία — μέσα στό αίμόφυρτα νερά τ'ης μεταπολεμικής μας Ιστορίας. Τό έρώτημα από κεί και πέρα είναι τί περίσσεψε γιά τ'ην ποίηση — γιά τ'ην ήθική τ'ης ποίησης και γιά τ'ην ποίηση τ'ης ήθικής. Γιατί πιστεύω πως ύστερα από τόν Καθάφη, κανένας άλλος ποιητής δέν άποδείχτηκε τόσο βαθιά και επίμονα μοραλιστής, όσο ό 'Αναγνωστάκης».

Μ.Ε. Σεπτ. 1977

